

2022 NOV 3 0.

Pécsi Törvényszék
Az ügy száma:

8.K.700.732/2022/16.

A felperes:

Pest József Horgászegyesület
(7700 Mohács, Dózsa György utca 27.)
dr. Schmidt Adrienn ügyvéd
(7700 Mohács, Szabadság u. 26. I/7.)

A felperes képviselője:

Az alperes:

Baranya Megyei Kormányhivatal
(7623 Pécs, József Attila utca 10.)
[REDACTED] tanácsos

Az alperes képviselője:

A per tárgya:

környezet- és természetvédelmi ügy

Í t é l e t:

A bíróság az alperes 261-24/2022. ügyiratszámú határozatát – annak közlésére visszamenőleges hatállyal – megsemmisíti.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 230.000,- (kettőszázharmincezer) forint perköltséget.

A feljegyzett illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

- [1] A bíróság a közigazgatási eljárásban keletkezett iratok, a keresetlevél, a védirat, a felek nyilatkozata, valamint Vas Zoltán és Orbán Róbert tanúvallomása alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] A felperes 2016. március 17. napján kérelmet nyújtott be a Belső-Béda holtág területén található horgászállások helyreállítása ügyében. A kérelméhez mellékelte jegyzék 132 darab horgászállást tartalmazott. Az alperes a 3559-6/2016. számú határozatával engedélyezte 50 horgászállás felújítását, míg 82 horgászállás elbontásáról rendelkezett. Az alpereshez 2021. november 24. napján érkezett bejelentés szerint a Belső-Béda holtág területén található horgászállások helyreállításának tárgyában kiadott határozatában foglalt előírásoknak a felperes nem tett eleget, a határozatban szereplő 82 darab horgászállást nem bontotta el, viszont az engedélyezetteken felül több teljesen új állás is épült.
- [3] A természetvédelmi hatáskörében eljáró alperes a tényállás tisztázása érdekében 2022. január 4. napján, január 24. napján és február 1. napján helyszíni szemlét tartott, amelyek során

megállapításra került, hogy a holtág területén összesen 173 darab horgászállás található, ezek közül 20 darab már csak lábázatban létező, vagyis összesen 153 darab használható horgászállás van a vízterületen. Az alperes fentiek alapján megállapította, hogy 2016-ban 132 darab jogszerű horgászállás volt a vízterületen fellelhető, ezen felül tehát 21 darab horgászállás létesült engedély nélkül a 2016. évet követően.

- [4] A felperes a 2022. január 4. napján tartott helyszíni szemlén tett nyilatkozata szerint 2018. nyarán az alperessel lefolytatott közös bejárás óta a felperes és annak vezetői sem állás felújítására, sem toldására, sem új állás építésre engedélyt nem adtak, és a továbbiakban sem adnak. A felperes 2022. január 14. napján úgy nyilatkozott, hogy nem áll rendelkezésére friss nyilvántartás a horgászállásokról. A nyilatkozathoz a felperes csatolt egy „20180130 horgászállások” fejléccel ellátott, 47 horgászállást tartalmazó táblázatot, ami azonban egyrészt az alperes megállapításaival, másrészt a felperes 2016. évben 132 darab ismert horgászállással kapcsolatos nyilatkozatával is ellentmondásban volt, ezért azt az alperes eljárása során nem vette figyelembe. Az alperes úgy vélte, hogy a felperes rendelkezhet az érintett 21 horgászállás létesítőjének adataival, ezért a felperest ismételtelen felhívta adatszolgáltatásra. A felperes 2022. március 7. napján érkezett nyilatkozata azonban semmilyen érdemi adatot nem tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a jogsértő tevékenységet kik végezték.
- [5] Az alperes az általa megkeresett Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóságtól (a továbbiakban: NPI) kapott térinformatikai adatok alapján megállapította, hogy 2018. évben 153 horgászállás volt a vízterületen megtalálható, amely számadat egyezik a 2022-ben elvégzett felmérés adataival. Összeségében megállapította az alperes, hogy a 2016. évben ismert 132 darabhoz képest 2018. évre már 153 darab horgászállás volt fellelhető. Ebből következően a két időszak között engedély nélkül 21 darab új horgászállás épült a vízterületre, amelyből 8 darabnál a létesítő lehetséges személyére utaló névtábla töredék sem volt fellelhető. Az alperes a helyszíni szemlék során felvett adatok, az NPI korábbi években felvett adatai, térinformatikai szoftver és fényképfelvételek segítségével azonosította azt a 21 darab horgászállást, amely álláspontja szerint 2016. évtől kezdődően újonnan épült a vízterületre. Az alperes ugyan nem tudott megfelelő információhoz jutni a horgászállásokat létesítő személyek kilétéről, de magát a jogsértés tényét megállapította, ezért a 261-20/2022. számú iratával értesítette a felperest, a Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóságot, a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóságot, a Nemzeti Ökológiai és Természetvédelmi Egyesületet, valamint a Horgász Egyesületek Baranya Megyei Szövetségét, hogy a Belső-Béda holtág területén újonnan létesült vízi horgászállások ügyében hivatalból természetvédelmi hatósági eljárást indított.
- [6] A megelőző eljárásban az alperes a 261-24/2022. számú határozatával a Kölked 0350 helyrajzi számú holtág fokozottan védett természeti területén ismeretlenek által újonnan létesített vízi horgászállások miatt kialakult jogsértő állapot megszüntetése és a természetvédelmi jogszabályi előírások teljesítése érdekében az eredeti állapot helyreállítására kötelezte a felperest, és feltételek meghatározásával előírta számára a határozat mellékletében pontosan meghatározott 7 darab, ismeretlenek által engedély nélkül létesített vízi horgászállás maradéktalan elbontását.
- [7] A döntésben részletesen kifejtett indokok szerint megállapításra került, hogy a természetvédelmi engedély nélkül létesült új horgászállások a terület jellegét a természetes állapotú holtág jellegeből a mesterséges horgászító jelleg irányába lokálisan, és a teljes holtágra vetítve is megváltoztatták.
- [8] Alperes döntésében a Tvt. 5. § (1) bekezdésére, 31. §-ra, 35. § (1) bekezdés a) és b) pontjára, 38. § (1) bekezdés c) pontjára, 35. § (2) bekezdésére, és a 77. §-ra utalva annak a 7 darab horgászállásnak az elbontásáról intézkedett, amelyek esetében további tényállás tisztázással sem lehetett érdemben választ kapni a jogsértő tevékenység végzőjének a kilétére. A döntés indokaként

kiemelte az alperes, hogy a felperes az érintett vízterület halgazdálkodásra jogosultja, illetve a vízterület alhasznóbérlője, aki a szerződés megkötésével jogot szerzett a holtágon történő halgazdálkodási jog hasznosítására, és egyben kötelezettséget vállalt a jogszabályban, valamint a halgazdálkodási tervben foglaltaknak megfelelő gazdálkodásra, továbbá a vízterület és környezete megfelelő fenntartásáról, horgászturisztikai fejlesztéséről való gondoskodásra.

- [9] Az alperes döntésében hivatkozott a felperesi alapszabály II. fejezet szerinti céljára (a horgászsport fejlesztése és népszerűsítése, kedvező horgászlehetőség biztosítása, horgászturizmus), valamint arra, hogy a horgászrend szerint új horgászállás nem létesíthető és a fegyelmi szabályzat értelmében fegyelmi vétségnek számít a horgászrend megsértése. Az alperes érvelése szerint az új horgászállások kialakításával megvalósított jogsértések szorosan a horgászati tevékenységhez kötődnek, azokat a felperessel jogviszonyban álló, azonban a 7 esetben személy szerint nem azonosítható horgászok valósították meg, akik a felperes által megszerzett halgazdálkodási jog élvezői. Mindezek alapján az alperes megállapította, hogy a felperes a jogsértő állapot megszüntetése vonatkozásában az alhasznóbérlési szerződése, alapszabálya, halgazdálkodási terve és horgászrendje, valamint a megelőző eljárás és a kapcsolódó eljárások során tett nyilatkozatok alapján olyan érdekelt ügyfélnek minősül, akit az alperes a határozat szerinti kötelezés alanyának minősíthet. A döntés jogalapjaként az alperes a Tvt. 35. § (2) bekezdését és 77. §-át, 7. § (2) bekezdés a), b), e) és h) pontját, valamint 35. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg.
- [10] A döntéssel szemben a felperes terjesztett elő keresetlevelet.
- [11] Keresetlevelében sérelmezte a felperes, hogy megalapozatlan a határozati következtetést kizárólag a felperes által 2016. évben benyújtott kérelem, illetőleg az ahhoz mellékelte jegyzékre alapítani. A jegyzék semmilyen módon nem bizonyítja ugyanis, hogy a vízterületen a felmérés időpontjában nem volt több olyan állás, amelyről esetleg a felperesnek nem volt tudomása. A felperesnek nem álltak rendelkezésére a teljes lista felvételéhez szükséges adatok és információk, hiszen egyesületként nem voltak jogosultak új állás építését engedélyezni, és az állások építőit pedig soha nem terhelte építési bejelentési kötelezettség a felperes felé. A jegyzék kizárólag azt igazolja, hogy a felperesnek 2016. évben 132 darab állásról volt tudomása, azonban soha nem volt feladata és kötelezettsége, hogy az állásokról bármilyen információval rendelkezzen, azokról bármilyen listát vezessen. A felperest a jegyzék teljeskörűsége vonatkozásában felelősség nem terheli.
- [12] Utalt a felperes arra is, hogy az alperesi döntés kézhezvételét követően tudomására jutott információ a határozatban foglalt állások tulajdonosaira vonatkozóan. A határozat mellékletében 1-es számmal jelölt (60. számú) horgászállás tulajdonosa kifejezetten előadta, hogy a tulajdonában lévő állás nagyságrendileg 10 éve került felépítésre. A felperes a tudomására jutott információkat az alperes részére 2022. június 20. napján elektronikus úton benyújtotta, ezért az alperes rendelkezik azon információkkal, amelyből a tulajdonosokról, illetőleg az állások létesítési idejéről megbizonyosodhat.
- [13] A felperes érvelése szerint nem bizonyított, hogy 2016. évben 132 darab horgászállás volt a vízterületen, ahogy az sem, hogy 21 darab horgászállás engedély nélkül került volna felépítésre. A felperes hivatkozása szerint az alperes 2018. augusztus 14. napján helyszíni hatósági ellenőrzést tartott a területen, amelynek során nem tett megállapítást arra vonatkozóan, hogy 2016. óta a területen engedély nélkül új állások épültek volna.
- [14] Vitatta a felperes, hogy az érintett vízterület halgazdálkodás jogosultjaként ügyfél lehetett volna a megelőző eljárásban. Véleménye szerint a halgazdálkodásra való jogosultság nem áll semmilyen összefüggésben a határozatban foglalt kötelezéssel, és az alperes nem adta indokát annak, hogy a jogsértő állapot megszüntetése és az eredeti állapot helyreállítása milyen jogszabályi alapon esne

- a felperes terhére. Az sem derül ki az alperes döntéséből, hogy milyen összefüggés van a felperesi egyesület céljai, valamint a hatósági kötelezés között. A fegyelmi szabályzat kapcsán kiemelte a felperes, hogy nem kell a vízterületen található állásokról hatályos jegyzékkel rendelkeznie, és a halór kötelezettségévé sem tehető, hogy vízterületen lévő minden állás építési idejével, az építés jogszerűségével tisztában legyen, és bejelentési kötelezettség sem terhelhette a halóröket a felperesi egyesület elnöke felé. A felperes alapszabály szerinti céljára, illetve a fegyelmi szabályzatban foglaltakra ezért semmilyen módon nem alapítható a határozatban foglalt kötelezés.
- [15] A felperes érvelése szerint jogát, jogos érdekét az ügy közvetlenül nem érinti, melyet jelzett a megelőző eljárása során is, az alperes viszont semmivel nem támasztotta alá, hogy milyen jogával, illetve jogos érdekével áll összefüggésben az előtte folyamatban lévő eljárás, és a felperest az Ákr. 10. § (1) bekezdésében foglaltakkal szemben nyilvánította ügyfélnek a megelőző eljárásban. Az alperes az Ákr. 80. § (1) bekezdését megsértve a felperes ügyféli jogállásáról nem határozott külön végzéssel, amellyel sérült az Ákr. 112. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt jogorvoslathoz való joga is a felperesnek.
- [16] Az alperes megsértette a Tvt. 35. § (2) bekezdését, mert semmilyen jogi kapcsolatot nem mutatott ki a felperes és a kötelezésben foglaltak között, valamint a Tvt. 77. §-át, és 78/A. §-át, mert a felperes nem lehetett volna a megelőző eljárás alanya.
- [17] A felperes utalt keresetlevelében a Tvt. 75/A. §-ra, amely szerint a megelőző eljárásban a törvény erejénél fogva ügyfélnek minősült az NPI a Duna-Dráva Nemzeti Park létesítéséről szóló 7/1996 (IV.17.) KTM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján a sérült, károsodott élőhelyek helyreállításával kapcsolatos feladataira figyelemmel. Az alperes döntése ezért az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontja alapján semmisségi okban szenved.
- [18] Az alperes döntésében annak sem adta magyarázatát, hogy a kötelezésének címzettje milyen okból nem a természetvédelmi kezelő NPI, vagy a vagyonnekező Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóság lett.
- [19] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.
- [20] Kiemelte az alperes, hogy azért fogadta el a 2016. év előtti időszak tekintetében a felperes 132 darab horgászállásra vonatkozó nyilatkozatát, mert felperes 2016. évi kérelme szerint ezen számadat megegyezett az összes állás számával. A 3559/2016 ügyiratszámú eljárás alapjául szolgáló kérelemben úgy nyilatkozott a felperes, hogy „GPS koordinátákkal felmértük a vízszakaszon lévő összes horgászállást. ... Az összes állásról videofelvételt, képet készítettünk”. Felperes tehát a teljesség igényével és 132 darab horgászállásra vonatkozóan kért 2016-ban helyreállítási engedélyt, a számadat helytállóságát maga bizonyította, ezért az alperesnek e tekintetben további tényállás tisztázást nem kellett lefolytatnia. Ezért ezen 132 darab állás szolgált viszonyítási alapként az alperesnek az új állások számának megállapítása során. A 2016-ban felmért és meglévő horgászállások tekintetében nem volt bizonyítható azok keletkezésének ideje, valamint az, hogy azok építése engedélyköteles volt-e, vagy sem, ezért az alperes az eljárásban nem állapította meg ezen horgászállások tekintetében a jogszerűtlenség tényét. Az alperes hangsúlyozta, hogy a határozatában konkrétan megjelölt 7 darab lebontandó állás esetében részletes tényállás tisztázását követően sem lehetett megállapítani a létesítő személy kilétét, ezért ismeretlenségük okán kötelezésükre nem nyílt jogi lehetőség.
- [21] Az alperes álláspontja szerint a felperesnek téves azon felvetése, amely szerint alperesnek a 2018. évi helyszíni szemle alkalmával a jogsértés tényét rögzítenie kellett volna jegyzőkönyvben. A 2018. évi szemle célja annak feltárása volt, hogy hány horgászállás került felújításra, és hogy hány horgászálláson található felépítmény, tehát ezen szemle tárgya nem azonos a támadott határozat

alapját képező jogsértéssel. A szemlén készített jegyzőkönyv mellékeltét tartalmazó lista az idő rövidege és a módszerek eltérése következtében nyilvánvalóan pontatlanul, mindösszesen 102 darab horgászállást tartalmazott, azonban a horgászállások pontos száma e tekintetben nem is volt releváns.

- [22] Az alperes álláspontja szerint aki a jogsértéssel érintett vízterület alhaszonbérelője, azaz jogos birtokosa és a hasznot hajtó jog jogosultja, az jogának az üggyel való közvetlen érintettségét alappal nem vitathatja. Mivel a 2013. évi CII. törvény 2. §. 10. pontjában definiált halgazdálkodás fogalma tartalmazza a természetes vizek halállományának hasznosítását is, ezért a felperes a vízterület halállományának hasznosítójaként a hiányzó ügyféli jogállásra nem hivatkozhat.
- [23] Az alperes hangsúlyozta, hogy az engedély nélküli beavatkozás eredményeként kialakult állapot a szóba jöhető és ismert ügyfelek közül kizárólag a felperes tevékenységével hozható közvetlenül összefüggésbe, a horgászállások jelenleg is a felperes érdekét szolgálják tekintettel arra, hogy a nem használt horgászállások felperes kezelésébe kerülnek. A felperessel ellentétben sem a Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóságnak, mint vagyongazdálkodó, sem pedig az NPI-nek, mint természetvédelmi kezelőnek semmilyen érdeke nem fűződik a vízterület horgászati hasznosításához, ezáltal az ahhoz szorosan kötődő horgászállások létesítéséhez sem. A Tvt. 3. § (2) bekezdése alapján háttér jogszabályként szolgáló 1995. évi III. tv. (2) bekezdése alapján azt kell érdekeltnek tekinteni, aki a tevékenység vonatkozásában egyúttal környezethasználónak is minősül. Az alperes rámutatott, hogy a felperes természetvédelmi engedélyért folyamodott az alpereshez a horgászállások felújítása érdekében és olyan hatósági határozat kötelezettje, ami a horgászállások elbontásának kötelezettségét tartalmazza. A felperes maga kért és kapott engedélyt a horgászállások felújítására, elfogadva az engedélybe foglalt bontási kötelezettséget is.
- [24] Az alperes aggályosnak tartotta, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy a határozat kiadását követően honnan merült fel új adat az állásokkal összefüggésbe hozható személyekre vonatkozóan és a Kp. 78. § (4) és 85. § (2) bekezdései alapján kiemelte, hogy a tudomásszerzés idejének döntő jelentősége van abban a tekintetben, hogy az említett bizonyíték a perben felhasználható-e.
- [25] A felperes a perben tartott tárgyaláson cáfolta azt az alperesi állítást, hogy a nem használt horgászállások a felperes kezelésébe kerülnének. Az előkészítő iratában kiemelte, hogy valótlan és bizonyítatlan az alperes azon okfejtése, amely szerint az érintett állások minden kétséget kizáróan engedély nélkül létesültek. Önmagában azon körülmény, hogy egy állás esetleg nem szerepel a felperes által 2016. évben benyújtott jegyzékben még nem teszi az állást jogszerűtlenné. A felperesi álláspont szerint amennyiben 2018-ban az alperes azt vizsgálta, hogy hány állás került felújításra, akkor nyilvánvalóan azt is látnia kellett, hogy hány állás van a vízterületen, ezért értelmezhetetlen az az érvelés, hogy a 2018. évi szemle tárgya más volt.
- [26] A felperes előkészítő iratában úgy nyilatkozta, hogy a vitatott közigazgatási cselekmény kézhezvételét követően (2022. július 6. napján) felhívást tett közzé a honlapján a perbeli állások építőire vonatkozóan, és a felhívás hatására szolgáltatott információt bocsátották az alperes rendelkezésére 2022. július 20. napján. Az érintett adatok bizonyítása nem a felperes feladata, az alperes kötelezettsége a határozat megalapozottsággal szükséges bizonyítékok beszerzése.
- [27] Vas Zoltán tanú elmondta meghallgatása során, hogy az alperes döntésének mellékletében 60. számmal feltüntetett horgászállás tulajdonosa. A horgászállást korábbi tulajdonosának elhalálását követően, 2015. őszén kapta az elhunyt személy házastársától. Az alperes a 2022. november 17. napján érkezett előkészítő iratában ezzel egyezően megállapította, hogy a horgászállás tekintetében tévesen került megállapításra a döntésben, hogy az 2016. évet követően épült.

- [28] A felperes alelnökeként tevékenykedő, a területet saját elmondása szerint 1979. óta ismerő Orbán Róbert tanú nem tudott határozottan nyilatkozni a vitatott közigazgatási cselekménnyel érintett 7 horgászállás létesítésének időpontjáról, de állította, hogy 2016. évet követően új állást nem létesítettek, 2016. után csak felújításra került sor. A tanú elmondása szerint 2016-ban a felperes törvényes képviselőjével a felújításra szoruló horgászállásokat mérték fel, ezeket rögzítették az alpereshez benyújtott engedélykérelemhez mellékelt jegyzékben, de ezen 132 álláson felül voltak még a területen olyanok, amelyek felújításra nem szorultak, ezért a jegyzékben feltüntetésre nem kerültek. A tanú a 60. számú állás kapcsán annyit tudott megerősíteni, hogy az nagyon régen létesülhetett.
- [29] A kereset megalapozott.
- [30] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 85. § (1) és (2) bekezdései alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között, és – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.
- [31] A keresetlevelében a felperes eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértéseket egyaránt megjelölt. A bíróság a jelzett eljárásjogi tárgyú jogsérelmek vizsgálata során az alábbiakat állapította meg.
- [32] Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 62. § (1) bekezdése értelmében ha a döntéshozatalhoz nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le.
- [33] A megelőző eljárás megindítását az alperes azért látta indokoltnak, mert a hozzá érkezett bejelentés kivizsgálása során arra a megállapításra jutott, hogy a területen engedély nélkül került sor horgászállások létesítésére. Az alperes ezen következtetését arra alapozta, hogy a bejelentést követően felmérte a területen található összes horgászállás számát (153), mely meghaladta a felperes által 2016. évben benyújtott engedélykérelemben található jegyzékben feltüntetett állások számát (132). Az alperes a felperesi felmérésben szereplő 132 állást jogszerűnek fogadta el, mivel azok létesítési idejét és ebből fakadóan létesítésük jogszerűségét, vagy jogszerűtlenségét nem lehetett megállapítani. Az alperes érvelése szerint a 2022-es felmérésben írt és a 2016-os felmérésben szereplő mennyiségek különbözeteként (153-132) megjelölt 21 darab horgászállás engedély nélkül létesült.
- [34] A támadott határozatban szereplő kötelezést megalapozó fenti okfejtés csakis akkor lehet helytálló, ha igazolható, hogy 2016-ban a területen ténylegesen csak 132 darab állás volt, vagyis a két felmérés közti különbséget jelentő állások 2016-ban még nem léteztek.
- [35] A hivatalból indult megelőző eljárás során az alperest terhelte a tényállás tisztázási kötelezettség. Ennek az alperes úgy kívánt eleget tenni, hogy mivel nem rendelkezett saját felméréssel, vagy egyéb adatbázissal a jogszerű horgászállásokról, ezért kiindulási alapként elfogadta a felperes 2016. évben a horgászállások helyreállításának ügyében benyújtott kérelemben szereplő adatot. A rendelkezésre álló adatok és nyilatkozatok alapján ugyanakkor nem lehet igazoltnak tekinteni, hogy 2016. évben összesen csak 132 darab horgászállás volt a vízterületen a következők miatt.
- [36] A bíróság egyetértett az alperes által sem cáfolt azon felperesi érveléssel, hogy a felperesnek nem kötelezettsége a horgászállások nyilvántartása. A felperes 2016. évben önkéntesen végzett felmérést annak érdekében, hogy engedélykérelmet tudjon előterjeszteni az alpereshez a felújításra szoruló állások helyreállítása érdekében. A kérelem tárgyára is tekintettel a bíróság elfogadta

Orbán Róbert tanú azon előadását, hogy az engedélykérelemhez mellékelte jegyzékben csakis azon állások szerepeltek, amelyek felújításra szorultak, hiszen az alperes döntése is kifejtette, hogy a 3559-6/2016.számú engedély értelmében 82 állás elbontandó, míg 50 állás felújítható. A bíróság életszerűnek tekintette, hogy a területen elbontandó, felújításra szoruló, és megfelelő állapotú horgászállások egyaránt voltak, vagyis legalább vélelmezhető, hogy a helyreállítási engedéllyel érintett 132 álláson felül további (felújításra nem szoruló, ezért a kérelemmel nem érintett) állások is voltak 2016. évben a területen. Ezt a feltevést erősíti, hogy az alperes maga is elismerte a tényállás tisztázása körében elkövetett hibát, amikor rögzítette, hogy legalább egy horgászállás (60. számú) tekintetében tévedett, az már 2016-ban is létezett.

- [37] Az alperesnek a felperes által rendelkezésre bocsátott jegyzék teljeskörűségére vonatkozó érvelése nem volt elfogadható. Mégha a fentiekől eltekintve el is fogadjuk, hogy a felperes szándéka a területen található összes állás felmérésére irányult és a jegyzékben a felperes valamennyi megtalált állást szerepeltette, akkor is fennáll a lehetősége annak, hogy a jegyzék készítése során a felperes hibát vétett. A jegyzék teljeskörűségét az alperesnek bizonyítania kellett volna, nem csak elfogadni a felperes ekként értelmezett nyilatkozatát. A határozati tényállás perben feltárt hibája (60. sorszámú állás létesítési idejének téves megállapítása) pedig önmagában rámutatott a tényállás tisztázatlanságára.
- [38] A bíróság nem értékelhette az alperes határozatából kimaradt azon érvelést, melyet az alperes az előkészítő iratában, valamint a tárgyaláson fejtett ki többek között az NPI 2015. és 2018. évi térinformatikai adatainak megjelenítését tartalmazó ábrák magyarázatával. Az érvelésben megjelenő állítások egyrészt nem voltak ellenőrizhetők a per során másrészt a töretlen bírói gyakorlat értelmében az alperes részletes indokolási kötelezettségének a határozatában kell eleget tennie, később a bizonyítást már jogszerűen nem pótolhatja.
- [39] A bíróság tehát úgy ítélte, hogy az alperes nem megfelelően tárta fel a tényállást, és a hiányosan megállapított tényállásból bizonyítatlan következtetést levonva állapította meg, hogy a területen 20 darab horgászállás engedély nélkül létesült.
- [40] A bíróság a felperessel értett egyet az ügyféli jogállást megállapító alperesi végzés hiányával kapcsolatos okfejtés kérdésében is. A hivatalból indított közigazgatási eljárás esetén ugyanis kérdéses lehet, hogy a hatóság az eljárást a megfelelő személlyel, szervezettel szemben indította-e meg. Amennyiben az érintett ezt vitatja, úgy a hatóságnak önálló fellebbezéssel [Ákr. 112. § (2) bekezdés b) pont] támadható végzésben kell döntenie az ügyféli jogállásról. A felperes a megelőző eljárásba ügyfélként történő bevonása ellen kifejezetten tiltakozott, az alperes azonban jogsértő módon ekörben külön döntést nem hozott.
- [41] Az alperes döntés indoklási kötelezettség körében felvetett aggályokat a bíróság nem osztotta. A bíróság álláspontja szerint a határozat röviden ugyan, de rögzítette, hogy az alapszabály, a fegyelmi szabályzat, és a horgászrend egyes rendelkezései közötti összefüggéseknek az alperes a felperes ügyféli minőségének megállapíthatósága körében milyen jelentőséget tulajdonított. Az ügyféli jogállás kapcsán pedig az alperesnek álláspontját az ügyféli jogállásról döntő külön végzésben kellett volna részletesen kifejtenie.
- [42] Az anyagi jogi kérdésekben a bíróság nem foglalt állást, figyelemmel arra, hogy a vitatott közigazgatási cselekményt a tényállás megalapozatlansága miatt felülbírálatra alkalmatlannak találta és megsemmisítette.
- [43] A felperes keresetlevelében utalt arra, hogy a támadott határozat kézhezvételét követően olyan információkat szerzett, melyek segíthetik az érintett állások tulajdonosainak felderítését. A bíróság

ezen felperesi hivatkozást az alperesi érvelés ellenére nem tekintette a Kp. 78. § (4) bekezdésébe ütközőnek, mert a felperes igazolta, hogy az alperesi döntés meghozatalát követően jutott a kérdéses információk birtokába, ezért azokat a megelőző eljárás során önhibáján kívül nem ismerte.

- [44] A bíróság az eljárás megindításáról tájékoztató irat alapján megállapította, hogy a megelőző eljárásban az NPI ügyfél volt, így a döntés nem szenved a felperes által jelzett semmisségi okban.
- [45] A bíróság az alperes döntését a fent részletesen kifejtettek tekintetével a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette.
- [46] A bíróság a perköltség megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest.
- [47] A perköltség összegét a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdése alapján a felperes jogi képviselője által előterjesztett díjigénnyel egyező összegben állapította meg figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére.
- [48] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (1) bekezdése alapján 30.000,- forint eljárási illeték került feljegyzésre, amelyet a pervesztes alperes illetékmentessége (Itv. 5. § (1) bekezdés b) pont) alapján a Magyar Állam visel tekintettel az Itv. 59. § (1) bekezdésére, 62. § (1) bekezdés h) pontjára, a Pp. 102. § (1) és (6), illetve 101. § (1) bekezdéseire is.
- [49] Az ítélet ellen a Kp. 124. § (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Pécs, 2022. november 30.

Dr. Bánáti Bálint s.k.
bíró

A HÍR...
Dr. Bánáti Bálint